

Rezolutīvā daļa:

ar EKL 17. un 18. pantu tādos apstākļos kā pamata lietā netiek pieļauts nosacījums, saskaņā ar kuru, lai saņemtu atbalstu izglītībai, kas tiek piešķirts par studijām dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kuras pilsoņi ir studenti, kas lūdz šādu atbalstu, šim ārvalstu studijām ir jābūt viena gada studiju šo studentu izcelsmes dalībvalsts teritorijā turpinājumam.

(¹) OV C 121, 20.5.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 18. oktobrī (Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Navicon SA/Administración del Estado

(Lieta C-97/06) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 15. panta 5. punkts — “Jūras kuģu fraktēšanas” jēdziens — Valsts likuma, kas pieļauj atbrīvot no nodokļa tikai pilnīgu fraktēšanu, saderība)

(2007/C 315/19)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Navicon SA

Atbildētāja: Administración del Estado

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), 15. panta 5. punkta interpretācija — Jūras kuģu fraktēšanas

atbrīvojums no nodokļa — Daļējas fraktēšanas iekļaušana vai neiekļaušana — Valsts likuma, kas pieļauj atbrīvot no nodokļa tikai pilnīgu fraktēšanu, saderība ar direktīvu

Rezolutīvā daļa:

- 1) 15. panta 5. punkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1992. gada 14. decembra Direktīvu 92/111/EEK, ir interpretējams tādā veidā, ka tas attiecas gan uz kuģu, kas tiek izmantoti kuģošana atklātā jūrā, pilnīgu, gan daļēju fraktēšanu. Tādējādi šī norma iestājas pret tādiem valsts tiesību aktiem, kādi tiek aplūkoti pamata prāvā un kas atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa piešķir tikai minēto kuģu pilnīgas fraktēšanas gadījumā;
- 2) iesniedzējtiesai ir jānoskaidro, vai līgums, kas tiek aplūkots pamata prāvā, atbilst fraktēšanas līguma nosacījumiem Sestās direktīvas 77/388, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/111, 15. panta 5. punkta nozīmē.

(¹) OV C 131, 3.6.2006.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2007. gada 8. novembrī (Landgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke/Juers Pharma Import-Export GmbH

(Lieta C-143/06) (¹)

(Preču brīva aprīte — EKL 28. un 30. pants — EEZ līguma 11. un 13. pants — Importa valstī neatļautu zāļu ieviešana — Reklāmas aizliegums — Direktīva 2001/83/EK)

(2007/C 315/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Ludwigs-Apotheke München Internationale Apotheke

Atbildētāja: Juers Pharma Import-Export GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Landgericht Hamburg* — 86. panta 2. punkta trešā ievilkuma interpretācija Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 136, 34. lpp.) — Piemērošanas joma — Valsts tiesību akti, kas importētājam aizliedz nosūtīt aptiekām tādu zāļu cenu sarakstus, kuras nav atļautas valsts tirgū, bet kuras var tomēr tajā ievest

Rezolutīvā daļa

Tāds reklāmas aizliegums, kāds ir noteikts Zāļu reklāmas likuma (*Heilmittelwerbegesetz*) 8. pantā, ir jāvērtē nevis to reklāmas noteikumu kontekstā, kas ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, bet gan EKL 28. un 30. panta kontekstā, kā arī 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 11. un 13. panta kontekstā. EKL 28. pants un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 11. pants nepieļauj šādu aizliegumu, ja tas attiecas uz tādu neatļautu zāļu sarakstu izplatīšanu farmaceitiem, kuru imports no citas dalībvalsts vai trešās valsts, Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzējas, ir atļauts tikai izņēmuma kārtā, un ja šajos sarakstos sniegtā informācija ietver tikai šo zāļu tirdzniecības nosaukumu, iepakojuma izmēru, devas un cenu.

(¹) OV C 121, 20.5.2006.

Tiesas (ceturtnā palāta) 2007. gada 25. oktobra spriedums — *Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoīs Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis, Thomas Bolossis/Eiropas Kopienu Komisija*

(Lieta C-167/06 P) (¹)

(Apelācijas sūdzība — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Sūdzība saskaņā ar EKL 226. pantu — Komisijas attieksme pret sūdzības iesniedzējiem — Labas pārvaldības, tiesiskās paļāvības un tiesiskās drošības principi — Apjoms — EKL 21. pants — Tiesības iesniegt sūdzību — Ombuda secinājumu piemērojamība)

(2007/C 315/21)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zoīs Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis, Thomas Bolossis* (pārstāvji — *G. Dellis* un *G. Adonakopoulos*, diki-goroi)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *M. Konstantinidis*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2006. gada 13. janvāra rīkojumu lietā T-42/04 *Komninou u.c./Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa kā nepamatotu noraidīja prasību par zaudējumu atlīdzību, kuras mērķis bija atlīdzināt morālo kaitējumu, kas it kā tika nodarīts prasītājiem, Komisijai izskatot viņu sūdzību par Kopienas finansējumu bioloģiskās attīrīšanas iekārtai, kas atrodas Preveza (Grieķija)

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. janvāra rīkojumu lietā T-42/04 *Komninou u.c./Komisija* tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa nelēma par pamatu, kas ir pamatots ar EKL 21. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu;

2) pārējā daļā apelācijas sūdzību noraidīt;